

- al vanaf 1980 bezig voor een beter milieu -

Aan: Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant
t.a.v. secretariaat Hoor- en adviescommissie
Postbus 90151
5200 MC te 's Hertogenbosch

Ons kenmerk : SvD2107
Uw kenmerk : Z/138850
Trefwoord : Hoekstraat 14/16 Rijkevoort
Onderwerp : Bezwaarschrift tegen afwijzing intrekkingverzoek vergunning
Wet natuurbescherming Hoekstraat 14/16 Rijkevoort

Mill: 5 september 2021

Geacht College,

Op 27 mei 2021 heeft uw College ons verzoek tot intrekking van de vergunning Wet natuurbescherming van het varkensbedrijf op de locatie Hoekstraat 14/16 in 5447PA Rijkevoort van de firma L.E.B. Cornelissen BV (zaaknummer 2015-1237) afgewezen.

Wij zijn het met uw afwijzing (hierna het bestreden besluit) niet eens, wij onderbouwen dit met de volgende 10 punten. De inhoud van ons eerdere intrekkingverzoek kunt u hierin betrekken.

1. De aanvrager heeft verschillende Nbw-vergunningen tegelijkertijd aangevraagd voor dezelfde locaties.
2. De aanvrager heeft 1 Nbw vergunning aangevraagd voor 2 feitelijk al gescheiden locaties.
3. Het bedrijf is niet conform de vigerende vergunningen in werking, wat consequenties heeft voor de feitelijke stikstofemissie.
4. Door een ander stalsysteem te noemen, heeft de aanvrager in zijn aanvraag meer ontwikkelingsruimte geclaimd dan er in de nieuwe fase 1 omgevingsvergunning van 20 juli 2020 is vergund op basis van het daadwerkelijk aanwezige stalsysteem.
5. De door de aanvrager ingediende accountantsverklaringen komen niet overeen met de veesaldokaart en de grootboeken voor Hoekstraat 14.
6. De vergunning is in strijd met Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2, artikel 3, lid 1 verleend.
7. De Nbw vergunning is verleend in strijd met de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte PAS segment 2 Noord-Brabant artikel 3, lid 7.
8. Het project is niet binnen 2 jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning gerealiseerd.
9. De Nbw vergunning is in strijd met artikel 5.4 eerste lid onder c van de Wnb verstrekt, nu deze is verstrekt onder het PAS-regime.
10. Verzoek om de vergunning in te trekken op grond van artikel 5.4, tweede lid van de Wnb.

Deze brief graag digitaal, onder vermelding van ons kenmerk, beantwoorden.

secretariaat:
Beerseweg 10
5451 NS Mill
www.mlvc.nl

secretaris : Jan Reijnen
telefoon : 0485-451071
rek.nummer : NL85TRIO0197910130
e-mail : secretariaat@mlvc.nl

1. De aanvrager heeft verschillende Nbw vergunningen tegelijkertijd aangevraagd voor dezelfde locaties.

U geeft in het bestreden besluit o.a. aan:

“Deze laatste vergunning, aangevraagd op 7 februari 2012 en 5 november 2013, waren wij inderdaad voornemens te weigeren, omdat er een vergunning werd aangevraagd voor 9 veehouderijen, waaronder Hoekstraat 14/16. Tussen deze 9 bedrijven was geen samenhang op een zodanige wijze dat er sprake was van 1 project. Daarom is deze vergunningaanvraag waarschijnlijk ook niet doorgezet door de aanvrager en heeft dus nooit geleid tot een besluit. Zodoende kan hier niet van worden uitgegaan als referentie voor de aanvraag die bij provincie Limburg is ingediend.”

Onze reactie:

Wij stellen helemaal niet dat van uw ontwerpbesluit van 30 november 2015 had moeten worden uitgegaan als referentie voor de aanvraag van 1 juli 2015. Wij stellen dat de aanvraag van 1 juli 2015 geen aanvraag is maar een aanvulling op de aanvraag van 7 februari 2012 en 5 november 2013.

Pas op 30 november 2015 heeft uw College in ontwerp besloten de op 7 februari 2012 en 5 november 2013 aangevraagde vergunning te weigeren. Uw College heeft dit ontwerpbesluit ook naar Gedeputeerde Staten van Limburg gestuurd (**bijlage 20**), met het verzoek daar binnen 4 weken op te reageren. Gedeputeerde Staten van Limburg hebben niet op uw brief gereageerd en waren het dus eens met uw ontwerpbesluit van 30 november 2015.

Inmiddels was de aanvraag van 1 juli 2015 al lang ingediend bij Gedeputeerde Staten van Limburg. Gedurende 5 maanden waren er twee aanvragen om een Nbw vergunning voor de locaties Hoekstraat 14/16 tegelijkertijd in behandeling. Dat is juridisch gezien niet mogelijk. Gedeputeerde Staten van Limburg hadden, zodra zij op de hoogte werden gesteld van uw besluit van 30 november 2015, de aanvraag van 1 juli 2015 moeten zien als een aanvulling op de aanvraag van 7 februari 2012 en 5 november 2013 en deze aanvulling ter afhandeling naar uw College door moeten sturen. De aanvulling van 1 juli 2015 had aan de in 2012 geldende wetgeving getoetst moeten worden.

2. De aanvrager heeft 1 Nbw vergunning aangevraagd voor 2 feitelijk al gescheiden locaties.

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Provincie Limburg dient zelf te toetsen of er sprake is van 1 project in het kader van de Wet natuurbescherming. Dat is een andere toetsing dan of er sprake is van 1 inrichting in het kader van de Wet milieubeheer/Wabo. Het feit dat er een bedrijfsweg niet wordt gerealiseerd maakt nog niet dat er geen sprake is van 1 project. Tussen beide adressen is sprake van een onlosmakelijke samenhang waardoor er sprake is van 1 project en dat project in haar geheel dient te worden beoordeeld. Daarmee is er niet ook automatisch sprake van 1 inrichting.”

Onze reactie:

Uw College doet in het bestreden besluit onder punt 1 voorkomen dat Hoekstraat 14/16 één van de negen bedrijven is waarvoor op 7 februari 2012 en 5 november 2013 een vergunning is aangevraagd. Dit is onjuist; Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 zijn TWEE van de negen bedrijven.

Wij verwijzen naar de negen bedrijven die u beschrijft op pagina 8 t/m 13 van uw ontwerpbesluit van 30 november 2015 (**bijlage 2**):

Tabel 1d: Aangevraagde situatie Hoekstraat 14

Tabel 1e: Aangevraagde situatie Hoekstraat 16.

Deze twee verschillende bedrijven werden in de aanvraag van 7 februari 2012 tezamen met 7 andere bedrijven aangevraagd als één project. Dat was volgens uw ontwerpbesluit van 30 november 2015 niet vergunbaar. Gedeputeerde Staten van Limburg zijn, door niet te reageren op uw ontwerpbesluit, met uw standpunt akkoord gegaan.

Nu stelt u dat tussen beide adressen sprake is van een *onlosmakelijke samenhang* waardoor er sprake is van 1 project, echter een motivatie voor deze stelling geeft u niet. Dit terwijl u op 30 november 2015 op pag. 14 schreef (dus toen óók over Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 als twee aparte bedrijven):

“3.4 Conclusie:

*Voor het beoordelen of meerdere activiteiten tot hetzelfde project behoren hebben wij gekeken naar de samenhang van de activiteiten of locaties. Wij concluderen dat niet is aangetoond wat de samenhang is van de 9 locaties en **ook voor wat betreft het inrichtingenbegrip uit de Wet milieubeheer is geen onderlinge verbondenheid geconstateerd. De activiteiten / locaties kunnen dus niet als 1 project worden gezien.**”*

In uw overwegingen of activiteiten / locaties als 1 project moeten worden gezien geeft u op 30 november 2015 aan dat bij die beoordeling ook gekeken moet worden naar de samenhang voor wat betreft het inrichtingenbegrip uit de Wet milieubeheer. In uw bestreden besluit geeft u het tegenovergestelde aan door te schrijven:

“Dat is een andere toetsing dan of er sprake is van 1 inrichting in het kader van de Wet milieubeheer/Wabo”.

Een motivatie waarom u nu het tegenovergestelde stelt dan op 30 november 2015 geeft u niet.

Verder ontbreekt een motivatie waarom uw College op 30 november 2015 in uw ontwerpbesluit **wel** vindt dat ook moet worden gekeken naar de samenhang voor wat betreft het inrichtingenbegrip uit de Wet milieubeheer maar dat Gedeputeerde Staten van Limburg in uw visie t.a.v. de Nbw aanvraag van 1 juli 2015 deze samenhang juist **niet** hadden moeten meenemen in hun beoordeling.

Dat Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 wel degelijk twee gescheiden bedrijven zijn op 1 juli 2015 blijkt uit:

- 7 februari 2012 en 5 november 2013: Aanvraag Nbw vergunning bij uw College, waarin Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 als twee gescheiden bedrijven zijn opgenomen.
- 20 juni 2014: Aanvraag omgevingsvergunning milieu voor Hoekstraat 14, waarin door aanvrager wordt gesteld (**bijlage 3**):
“Feitelijk zijn de bedrijven niet meer aan elkaar gekoppeld. De milieuvergunning (thans omgevingsvergunning) wordt middels deze aanvraag dan ook fysiek gesplitst”.
- 30 november 2015: ontwerp weigeringsbesluit van uw College op aanvraag Nbw vergunning voor 9 bedrijven, waarin Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 als twee aparte, gescheiden bedrijven zijn opgenomen.
- 22 juli 2020: Verleende vergunning door de gemeente Boxmeer, pag. 17 (**bijlage 21**), onder **“Verandering van de inrichting”**:
“De aanvraag (van 20 juni 2014) heeft betrekking op de volgende veranderingen van de inrichting:

Met deze aanvraag geeft de aanvrager aan dat de installaties op de adressen Hoekstraat 14 en 16 niet langer technische, organisatorische of functionele bindingen met elkaar hebben. De aanvrager motiveert dit met de volgende omschrijving: Op de locatie Hoekstraat 16 worden zeugen gehuisvest en gespeende biggen geproduceerd en gehuisvest door de heer E.J.A.M. Cornelissen. Op de locatie Hoekstraat 14 worden vleesvarkens gehuisvest en afgemest door de heer A.T.H. Cornelissen. Feitelijk zijn de bedrijven niet meer aan elkaar verbonden. Feitelijk zijn de bedrijven ook niet meer aan elkaar gekoppeld. Er zijn aparte nutsvoorzieningen, toegangswegen, personeel, boekhouding en er worden geen biggen meer opgelegd afkomstig van het bedrijf aan Hoekstraat 16. Beide bedrijven hebben geen enkele binding meer met elkaar, behalve dat ze onder dezelfde besloten vennootschap vallen. Ook de tussenliggende grond wordt niet meer gebruikt voor het bedrijf.”

De aanvrager heeft dus verzwegen dat er feitelijk sprake was van twee gescheiden bedrijven. Waren Gedeputeerde Staten van Limburg daarvan op de hoogte geweest, dan hadden zij de gevraagde Nbw vergunning geweigerd. Er kan immers niet voor meerdere bedrijven of locaties zonder een *onlosmakelijke samenhang* één vergunning worden verleend. De aanvrager heeft duidelijk niet alle gegevens naar waarheid verstrekt, terwijl hij in het aanvraagformulier (**bijlage 1**) onder “Voorwaarden en verplichtingen bij de aanvraag van een vergunning ex artikel 16 en/of 19d Natuurbeschermingswet 1998” heeft verklaard dat wel te hebben gedaan.

3. Het bedrijf is niet conform de vigerende vergunningen in werking, wat consequenties heeft voor de feitelijke stikstofemissie.

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Terecht heeft de aanvrager de vergunde uitstoot aangegeven in de aanvraag, aangezien het feitelijke gebruik hoger was dan wat er vergund was. Zodoende mocht aanvrager niet uitgaan van het feitelijke gebruik, want dat paste niet binnen datgene wat vergund was. De vergunning van 15 juli 2008 bepaalde dus de hoogte van de referentie. Dat het bedrijf daarmee niet zou voldoen aan de geldende vergunning van 1 januari 2015, omdat de luchtwassers niet zijn geplaatst, is een handhavingsskwestie, maar heeft geen effect op de bepaling van de referentiesituatie. Die bedraagt 4.070,7 kg NH₃ per jaar.”

Onze reactie:

De referentiesituatie was in dit geval: de bestaande activiteit en de daarbij behorende stikstofdepositie *die ten hoogste feitelijk door die bestaande activiteit werd veroorzaakt* in de periode 1 januari 2012 t/m 31 december 2014 binnen de kaders van een op 1 januari 2015 geldende omgevingsvergunning (Regeling programmatische aanpak stikstof artikel 5, lid 6).

Ook door Gedeputeerde Staten van Limburg is dit zo gesteld tijdens de behandeling van de aanvraag. In een mail van 5 oktober 2015 van de behandelend ambtenaar (**bijlage 22**), wordt gesteld dat:

*“Bij het aantonen van de feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie is de emissie van de bestaande activiteit het uitgangspunt. De emissiebronnen dienen te worden ingevoerd in AERIUS Calculator. Op basis hiervan wordt de feitelijke stikstofdepositie bepaald. Het is dus van belang dat **de invoerparameters duidelijk zijn**; deze zijn namelijk van invloed op de wijze waarop ammoniak zich verspreidt en dus ook op de hoeveelheid stikstofdepositie. Te denken valt aan de uitstoothoogte.*

*Indien bovenstaande gegevens een wijziging van de feitelijke situatie **passend binnen de kaders van de vigerende vergunning op 1 januari 2015** oplevert, dan ook graag de Aerius berekening daartoe aanpassen.”*

Doordat zowel op Hoekstraat 14 als Hoekstraat 16 niet werd gehandeld volgens de voor de inrichting geldende omgevingsvergunning (zoals omschreven in ons intrekingsverzoek), zijn de coördinaten van de emissiebronnen, de uitstoothoogten, de toegepaste stalsystemen en de hoeveelheid NH₃-uitstoot onjuist ingevoerd in Aerius calculator. Door het invoeren van verkeerde invoerparameters is de wijze van ammoniakverspreiding verkeerd berekend, waardoor ook de hoeveelheid feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie verkeerd is bepaald. De feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie is de basis voor de berekening van de ontwikkelingsruimte, wat inhoudt dat de ontwikkelingsruimte niet correct is bepaald.

Voor Hoekstraat 14:

De verplichte luchtwassers op stal 1 en stal 2 waren niet geplaatst en bij stal 3 is een niet vergunde combiwater geplaatst, i.p.v. een chemische luchtwasser.

Door de aanvrager zijn de bij de vergunde situatie behorende coördinaten van de emissiebronnen, de uitstoothoogten en de toegepaste stalsystemen met bijbehorende RAV codes ingevoerd in Aerius calculator. Er zijn echter geen varkens gehouden/gehuisvest overeenkomstig de vergunde situatie, waardoor er géén emissies zijn geweest, gebaseerd op die in Aerius calculator ingevoerde vergunde situatie.

De feitelijke, werkelijke emissiebronnen, uitstoothoogten en stalsystemen waren allemaal anders dan in Aerius calculator is ingevoerd, dus is er géén correcte basis voor de berekening van de wijze waarop de ammoniak zich verspreidt en dus géén correcte bepaling van de ammoniakdepositie en géén correcte berekening van de ontwikkelingsruimte geweest.

De feitelijke activiteiten op Hoekstraat 14 in de periode 2012-2014, pasten niet binnen de kaders van de geldende vergunning. De feitelijke stikstofemissie voor Hoekstraat 14 had dus op **0 kg NH₃/jr** gesteld moeten worden.

Voor Hoekstraat 16:

De geplaatste luchtwassers op stal 16-2 en 16-3 blijken achteraf niet vergunde en niet gecertificeerde wassers te zijn, waardoor deze stallen door de ODBN op 7 november 2016 als traditioneel zijn beoordeeld (**bijlage 4**).

De feitelijke stikstofemissie binnen de kaders van de geldende vergunning is voor stal 16-2 en 16-3 dan ook 0 kg NH₃/jr. Ook voor deze stallen geldt dat er geen varkens zijn gehouden, conform de opgegeven parameters in Aerius calculator.

Alleen de activiteiten in stal 16-1 passen binnen de kaders van de geldende vergunning:

Volgens de Aerius-berekening van 15 december 2015 in stal 1, Hoekstraat 16:

2.700 gespeende biggen x 0,24 kg/dier/j is **648 kg NH₃/j**.

De feitelijke stikstofemissie die door de aanvrager is gesteld (4.040,7 kg NH₃/jr), en waar Gedeputeerde Staten van Limburg vanuit zijn gegaan, is veel hoger dan de feitelijke stikstofemissie binnen de kaders van de vergunde activiteiten (**648 kg NH₃/jr**), waardoor de toekenning van ontwikkelingsruimte op onrechtmatige gronden heeft plaatsgevonden.

Dat de bestaande activiteit voor Hoekstraat 14 een illegale activiteit is, blijkt ook uit de uitspraak van de Raad van State van 3 februari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:216):

RO 7.1: “Daar komt bij dat de inrichting van Cornelissen al jarenlang in afwijking van de geldende omgevingsvergunningen milieu in werking is.”

Met dit “jarenlang” bedoelt de RvS vanaf vergunningverlening op 20 juli 2004.

4. Door een ander stalsysteem te noemen, heeft de aanvrager in zijn aanvraag meer ontwikkelingsruimte geclaimd dan er in de nieuwe omgevingsvergunning van juli 2020 is vergund op basis van het daadwerkelijk aanwezige stalsysteem.

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Voor vergunningverlening gaan wij uit van de aanvraag. Dat er in de aanvraag een stal-systeem wordt genoemd dat feitelijk anders is of zou zijn dan in de Wabo vergunning is opgenomen maakt niet uit. Immers moet de aanvrager zich na vergunningverlening houden aan zijn of haar nieuwe vergunning. Wij zien hierin dan ook geen grond om tot intrekking van de vergunning over te gaan nu het aangevraagde en vergunde staltype niet is gerealiseerd. Inmiddels heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak een uitspraak gedaan dat voor intern salderen geen vergunningplicht meer aanwezig is sinds de wetwijziging van 1 januari 2020. Dus het staat vergunninghouder vrij om elke invulling aan haar activiteiten te geven, zolang de referentiesituatie qua stikstofdepositie niet overschreden wordt. Dat er een ander staltype wordt gerealiseerd, maakt dat nog niet vergunningplichtig in het kader van de Wet natuurbescherming. Per saldo zou dat niet tot een ander besluit geleid hebben.”

Onze reactie:

Tabel stalsystemen oude stallen 1 en 2 Hoekstraat 14, Rijkevoort

Datum	Aangevraagd of vergund	stalsysteem	code	kg NH ₃ /vv/j
01-01-2007	Aanwezig vlg. Gem. Boxmeer	Zonder luwa	D.3.100	3,0
07-02-2012	Nbw aangevraagd bij GS Brabant	Zonder luwa	D 3.100	3,0
01-07-2015	Nbw aangevraagd bij GS Limburg	Zonder luwa	D.3.2.1	4,5
06-06-2016	Nbw Vergund door GS Limburg	Zonder luwa	D.3.2.1	4,5
14-07-2020	Milieu Fase1 vergund door Boxmeer	Zonder luwa	D.3.100	3,0

Tijdens de rechtbankzitting d.d. 10 februari 2021, behandeling omgevingsvergunning Fase 1, Hoekstraat 14, is door Cornelissen bevestigd dat zij al die jaren wisten dat stalsysteem D.3.100 in de oude stallen aanwezig was, en niet D.3.2.1, en is dit zelfs op de zitting onderbouwd / aangetoond door het overleggen van de oorspronkelijke bouwtekeningen.

Het is verder ook nooit de bedoeling geweest van de aanvrager om stalsysteem D.3.2.1 te installeren want dan zou de nieuwe situatie ook niet voldoen aan het besluit emissiearme huisvesting (Beh):

Aangevraagd en vergund in de Nbw vergunning van 6 juni 2016 voor Hoekstraat 14: 10.588,5 kg NH₃ voor 5.917 vleesvarkens. Dit is 1,79 kg NH₃/vv, waardoor het bedrijf niet voldoet aan het Beh (maximaal 1,6 kg NH₃/vv).

Verder is het ombouwen van stalsysteem D.3.100 naar D.3.2.1 ook geen serieuze optie, dan dient de gehele stal eerst gesloopt te worden, inclusief de muren in de putten. Opnieuw is duidelijk dat aanvrager niet alle gegevens naar waarheid heeft verstrekt, terwijl hij in het aanvraagformulier (**bijlage 1**) onder “Voorwaarden en verplichtingen bij de aanvraag van een vergunning ex artikel 16 en/of 19d Natuurbeschermingswet 1998” heeft verklaard dat wel te hebben gedaan.

5. De door de aanvrager ingediende accountantsverklaringen komen niet overeen met de veesaldokaart en de grootboeken voor Hoekstraat 14.

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Dat de accountantsverklaring lager was dan de diersaldokaart of het in- en verkoopgrootboek maakt het referentieniveau niet anders. Die was immers lager dan de feitelijk aangehouden dieren. Het heeft dus geen invloed op het op dat moment geldende referentieniveau, dat ook gebruikt is voor de vergunning.”

Onze reactie:

Uw College bevestigt in het bestreden besluit dat de accountantsverklaring onjuist is. Wat uw College in feite stelt is dat als er feitelijk te veel dieren zijn gehouden in de referentieperiode, het ook niet meer uitmaakt dat de accountant een onjuiste verklaring heeft overgelegd. Uw College had, evenals Gedeputeerde Staten van Limburg tijdens de vergunningprocedure, moeten concluderen dat de aanvrager niet alle gegevens naar waarheid heeft verstrekt en daarin is geholpen door zogenaamde beëdigde accountants.

In de mail van Gedeputeerde Staten van Limburg (**bijlage 22**) wordt gesteld dat:

*“Behoudens voor de meitelling, diertelgegevens en controlerapporten of bezoekverslagen, geldt dat de documenten moeten zijn voorzien van een door een **beëdigde accountant verstrekte accountantsverklaring.**”*

Daarmee worden o.a. bedoeld de veesaldokaarten en de grootboekrekeningen. Er zijn twee verschillende(!) accountantsverklaringen opgesteld door twee verschillende accountants (**bijlagen 12 en 23**), met daarin dierenaantallen die de aanvrager op dat moment het beste paste. Van deze accountantsverklaringen klopt werkelijk niets, de verklaringen van de beide accountants (*beëdigd!*) sluiten absoluut niet aan op de grootboekrekening (**bijlage 11**) en veesaldokaart (**bijlage 10**). Opnieuw is duidelijk dat de aanvrager niet alle gegevens naar waarheid heeft verstrekt, terwijl hij in het aanvraagformulier (**bijlage 1**) onder “Voorwaarden en verplichtingen bij de aanvraag van een vergunning ex artikel 16 en/of 19d Natuurbeschermingswet 1998” heeft verklaard dat wel te hebben gedaan.

6. De vergunning is in strijd met de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2, artikel 3, lid 1 verleend.

U geeft in het bestreden besluit aan:

*“Voor de referentiesituatie diende men uit te gaan van het maximale feitelijke gebruik, **passend binnen de vigerende vergunning.** Als het feitelijk gebruik hoger was, diende dus het vergunde gebruik aangehouden te worden. Dat een bedrijf feitelijk meer deed dan haar vergunning maakte niet dat er daardoor geen vergunning kon worden afgegeven. Daarmee heeft zij geen onjuiste of onvolledige informatie verstrekt, maar juist gehandeld volgens de regelgeving die op dat moment gold.”*

Onze reactie:

Voor de toedeling van ontwikkelingsruimte is de hoogte van de referentiesituatie van belang omdat de ontwikkelingsruimte (OR) niet boven de 3 mol stikstof/hectare/jaar mag komen, dit conform de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2, artikel 3, lid 1.

In de Nbw vergunning op pag. 6 wordt dit verklaard:

Om te kunnen besluiten tot toedeling van de voor een project of andere handeling noodzakelijke OR in een toestemmingsbesluit, dient voldaan te zijn aan de diverse daarvoor geldende voorwaarden. Relevant in dit opzicht voor (niet-prioritaire) projecten en andere

handelingen is allereerst de beschikbaarheid van OR in segment 2. Toedeling van OR in een toestemmingsbesluit mag er immers niet toe leiden dat de resterende OR voor een hectare voor stikstof gevoelig habitat in een Natura 2000-gebied in segment 2 minder bedraagt dan nul. Daarbij dient de toedeling van OR plaats te vinden in overeenstemming met de door ons college bij besluit van 30 juni 2015 vastgestelde "Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2". Uitgangspunt van deze beleidsregel is onder meer dat bij een toestemmingsbesluit de volgorde van de ontvangst van de volledige en ontvankelijke aanvraag voor een toestemmingsbesluit bepalend is ("wie het eerst komt, wie het eerst maalt"). Voorts geldt dat aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief niet meer **dan 3 mol stikstof** per hectare per jaar aan OR wordt toegeedeeld per PAS-programmaperiode.

In de Nbw vergunning is aan ontwikkelingsruimte toebedeeld **2,98 mol** stikstof per hectare per jaar, zie pag. 12:

*Ten aanzien van de mogelijkheid daartoe, dient te worden vastgesteld dat in segment 2 voldoende OR beschikbaar is voor toedeling van de voor de aangevraagde activiteit benodigde OR. Daarbij is relevant dat zodanige toedeling in overeenstemming is met de "Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2". Meer in het bijzonder is in dit verband geconstateerd dat de voorliggende aanvraag geen betrekking heeft op een "interimmer 2009" als bedoeld in voornoemde beleidsregel en de voor de aangevraagde activiteit benodigde hoeveelheid OR niet meer bedraagt dan de hoeveelheid OR die op grond van de beleidsregel ten hoogste mag worden toegeedeeld aan een project of een andere handeling. Mede in aanmerking genomen dat de voorliggende aanvraag strekt tot het verlenen van een vergunning voor onbepaalde tijd, wordt bij dit besluit voor de aangevraagde activiteit eenmalig OR toegeedeeld voor onbepaalde tijd ter hoogte van **2,98 mol** per hectare per jaar.*

Wij vinden dat de referentiesituatie, het maximale feitelijk gebruik passend binnen de kaders van de vigerende vergunning, 648 kg NH₃/jr was (zie onder punt 3), en niet zoals u stelt het vergunde gebruik van 4.070,7 kg NH₃/jr. Alle uitstoot boven de 648 kg NH₃/jr, blijkt achteraf uitstoot te zijn geweest die niet past binnen de kaders van de vigerende vergunning, of zoals u het noemt "binnen het vergunde gebruik".

Daar komt nog bij dat, wat u noemt "het vergunde gebruik" t.w. 4.070,7 kg NH₃/jr, onjuist is bepaald. U geeft in uw reactie aan dat "Als het feitelijk gebruik hoger was, diende dus het vergunde gebruik aangehouden te worden". Voor Hoekstraat 16 zijn echter niet de vergunde aantallen dieren opgenomen in de Aerius calculator, maar de feitelijk aanwezige dieren:

Feitelijk aanwezige dieren op Hoekstraat 16 volgens schrijven van A2C Accountants d.d. 28 sept. 2015 (**bijlage 23**):

Fokzeugen:	821
Beren	4
Kraambiggen (bij fokzeugen)	1.850
Gespeende biggen	2.700

Opgenomen als feitelijk aanwezig in de Aerius berekening in de Nbw vergunning:

Fokzeugen (225+596)	821
Beren (max. 2 vergund)	2
Gespeende biggen	2.700
Vleesvarkens/opfokzeugen	215

Onterecht zijn 215 vleesvarkens/opfokzeugen (RAV code D 3.2.8) als feitelijk aanwezig opgenomen in de Aerius berekening, deze 215 varkens zijn géén feitelijk aanwezige dieren; hiervoor is echter $215 \times 0,9 \text{ kg} = 193,50 \text{ kg NH}_3/\text{jr}$ onterecht opgenomen als feitelijk aanwezig, waardoor het door u genoemde vergunde gebruik van 4.070,7 kg met 193,5 kg dient te worden verlaagd naar 3.877,2 kg.

Gezien het kleine verschil tussen de toegekende OR van 2,98 mol en de maximaal toe te kennen OR van 3 mol, was de OR ongetwijfeld boven de 3 mol per hectare per jaar uitgekomen en zou de vergunning, het toestemmingsbesluit, niet zijn verleend.

De referentiesituatie was volgens ons dus 648 kg/jr, en volgens de correcte berekening volgens uw visie maximaal 3.877,2 kg/jr, wat een OR boven de 3,0 mol hectare per jaar moet hebben opgeleverd. Dit is in strijd met de maximale OR opgenomen in de "Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2015 segment 2" artikel 3, lid 1, wat betekent dat de Nbw vergunning ook om die reden onrechtmatig is verleend. Zie: <https://lokaleregelgeving.overheid.nl/CVDR370945/1>

7. De Nbw vergunning is verleend in strijd met de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte PAS segment 2 Noord-Brabant, artikel 3, lid 7 (bijlage 24).

Artikel 3 Uitgangspunten toedeling ontwikkelingsruimte segment 2, punt 7:

"In afwijking van het eerste lid, delen Gedeputeerde Staten bij een toestemmingsbesluit aan een project of andere handeling, waarvan de stikstofdepositie betrekking heeft op een Natura2000-gebied waarin de habitattypen:

"H7110A - actieve hoogvenen (hoogveenlandschap)", of

"H7120ah/ZGH7120ah - herstellende hoogvenen (actief hoogveen)" of

"H3110 - zeer zwakgebufferde vennen"

zijn aangewezen en daarbij de grenswaarde wordt overschreden, niet meer dan 0,05 mol stikstof per hectare per jaar aan ontwikkelingsruimte toe uit segment 2 per PAS-programma-periode."

De grenswaarden van deze habitattypen werden en worden nog steeds flink overschreden waardoor een OR van niet meer dan 0,05 mol stikstof per hectare per jaar had mogen worden toebedeeld per PAS-programmaperiode. In de Nbw vergunning (zie de daarin opgenomen Aerius berekening) is veel meer OR toebedeeld in de volgende Brabantse Natura 2000 gebieden en de daarin aanwezige habitats, dan maximaal is toegestaan (0,05 mol) volgens artikel 3, 7^e lid Beleidsregel Noord-Brabant:

Deurnsche Peel & Mariapeel:

H7120ah Herstellende hoogvenen, actief hoogveen	+ 0,23 mol
ZGH7120ah Herstellende hoogvenen, actief hoogveen	+ 0,16 mol
H7110A Actieve hoogvenen (hoogveenlandschap)	+ 0,07 mol

Strabrechtse Heide & Beuven:

H3110 Zeer zwakgebufferde vennen	+ >0,05 mol
----------------------------------	-------------

Groote Peel

H7120ah Herstellende hoogvenen, actief hoogveen	+ 0,10 mol
ZGH7120ah Herstellende hoogvenen, actief hoogveen	+ 0,06 mol

Kampina & Oisterwijkse Vennen

H3110 Zeer zwakgebufferde vennen	+ 0,08 mol
----------------------------------	------------

Deze overschrijdingen van de maximale OR volgens artikel 3 lid 7, Beleidsregel Noord Brabant, zijn zelfs nog groter t.g.v. het onjuist weergeven van de referentiesituatie (te hoog), zoals aangegeven onder punt 6.

In de Natuurbeschermingswet 1998 geldend ten tijde van het besluit op deze Nbw vergunning was bepaald in artikel 2, lid 5:

*“Gedeputeerde Staten **beslissen niet** op een aanvraag voor een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, **dan in overeenstemming** met Gedeputeerde Staten van de andere provincies waarin Natura 2000-gebieden, of delen daarvan, zijn gelegen waarvoor het project of de andere handeling waarvoor vergunning wordt verleend gevolgen kan hebben”.*

Uw College heeft deze vergunning toegezonden gekregen van Gedeputeerde Staten van Limburg en heeft in strijd met artikel 2, vijfde lid, en/of artikel 2a, vierde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 gehandeld door Gedeputeerde Staten van Limburg toestemming te geven een vergunning te verlenen die gevolgen heeft voor zeer gevoelige Habitats in Natura 2000-gebieden in de provincie Noord-Brabant.

Op pag. 2 van de Nbw vergunning staat over deze onrechtmatig gegeven toestemming van uw College:

*“Het aangevraagde project/de aangevraagde andere handeling kan gevolgen hebben voor (delen van) Natura 2000-gebieden gelegen in de provincies Gelderland en Noord-Brabant. Met de colleges van Gedeputeerde Staten van voornoemde provincies **bestaat overeenstemming** over het voorliggende besluit.”*

Ook op basis van deze onrechtmatig gegeven toestemming van uw College komt deze Nbw vergunning voor vernietiging in aanmerking.

8. Het project is niet binnen 2 jaar na het onherroepelijk worden van de vergunning gerealiseerd.

In de Beleidsregel toedeling ontwikkelingsruimte PAS Limburg 2015 segment 2 staat onder artikel 3 lid 4:

Het project of de andere handeling waarvoor ontwikkelingsruimte is toegeedeeld dient binnen twee jaar, na het onherroepelijk worden van het toestemmingsbesluit waarbij de ontwikkelingsruimte is toegeedeeld, te zijn gerealiseerd onderscheidenlijk verricht.

In de toelichting op artikel 3, lid 4 staat het volgende:

Lid 4: Limitering aan gebruiksduur ontwikkelingsruimte.

Doel van deze bepaling is het voorkomen van onnodige toedeling van ontwikkelingsruimte door aan het verlenen van toestemming als voorwaarde een termijn te stellen waarbinnen het project of de andere handeling is gerealiseerd onderscheidenlijk is verricht. Op grond van artikel 19km, vijfde lid, Nbw 1998 kan het bestuursorgaan dat bevoegd is tot het nemen van een toestemmingsbesluit, dit besluit intrekken of wijzigen indien het project of de andere handeling waarop dit besluit betrekking heeft, nadat het besluit onherroepelijk is geworden, niet is gerealiseerd, onderscheidenlijk is verricht binnen de daarvoor gestelde termijn. In deze beleidsregel is een termijn van 2 jaar opgenomen. Deze termijn vangt aan vanaf het moment dat het toestemmingsbesluit onherroepelijk is.

De Nbw vergunning is onherroepelijk geworden op 6 juni 2016; echter de gevraagde OR is nog steeds niet rechtmatig in gebruik.

Dat het project nog steeds een illegale activiteit is, en dat er nog steeds geen zicht op legalisatie is, blijkt ook uit de RvS uitspraak 201906949/1/R4 van 3 februari 2021:

6.1. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het college zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat er op 2 april 2019 geen concreet zicht op legalisering was. Toen had Cornelissen immers nog geen aanvraag voor een omgevingsvergunning tweede fase gedaan, maar alleen een conceptaanvraag. Daarnaast had het college nog geen standpunt ingenomen over de mogelijke bereidheid om medewerking te verlenen aan een afwijking of wijziging van het bestemmingsplan.

Op 2 april 2019 was er geen concreet zicht op legalisatie en die was er op 27 mei 2021 (datum bestreden besluit) nog steeds niet, ook niet omdat volgens de RvS uitspraak “het college nog geen standpunt heeft ingenomen over de mogelijke bereidheid om medewerking te verlenen aan een afwijking of wijziging van het bestemmingsplan.” Het toestemmingsbesluit, de Nbw vergunning, dient ook om deze reden te worden ingetrokken.

9. De Nbw vergunning is in strijd met artikel 5.4 eerste lid onder c van de Wnb verstrekt, nu deze is verstrekt onder het PAS regime.

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Per saldo heeft de Afdeling in de PAS-uitspraak mei 2019 dus al bepaald dat een dergelijke intrekking niet noodzakelijk is.”

Onze reactie:

Artikel 6 lid 2 van de Habitatrichtlijn (Hrl) bepaalt dat Nederland (evenals de andere EU staten) passende maatregelen moet treffen om ervoor te zorgen dat de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in de speciale beschermingszones niet verslechtert en er geen storende factoren optreden voor de soorten waarvoor deze zones zijn aangewezen, voor zover die factoren, gelet op de doelstellingen van deze richtlijn, een significant effect zouden kunnen hebben.

De Wnb vergunning, die is verleend onder het PAS-regime, is in strijd met wettelijke voorschriften verleend, want de aan de orde zijnde bepalingen op grond waarvan de vergunning is verleend, zijn onverbindend verklaard wegens strijdigheid met de Hrl, blijkens uitspraak ECLI:NL:RVS:2019:1603. Het effect van die uitspraak is niet dat deze bepalingen pas onverbindend waren vanaf het moment van de uitspraak, maar ze waren dat altijd al. De Wnb vergunning is dus in strijd met wettelijke voorschriften verleend. De Hrl vormt immers een hogere bepaling dan de Wnb en de wettelijke voorschriften uit de Wnb moeten daarom zo geïnterpreteerd worden, dat ze niet strijdig zijn met de Hrl. Als dat niet kan, zijn de bepalingen in de Wnb om die reden onverbindend.

Art. 5.4 lid 1 onder c Wnb moet dan ook in die zin gelezen worden. Nu de bepalingen die betrekking hebben op het PAS onverbindend zijn verklaard en nu uit de jurisprudentie volgt dat de passende beoordeling uit het PAS niet voldoet aan de eisen van art. 6 lid 3 Hrl, is een natuurvergunning verleend zonder passende beoordeling en is het project vergund zonder dat de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken niet zullen worden aangetast. De vergunning is daarmee in strijd met de wettelijke voorschriften uit art. 2.8 lid 1 en 3 Wnb verleend.

10. Verzoek om de vergunning in te trekken op grond van artikel 5.4, tweede lid van de Wnb

U geeft in het bestreden besluit aan:

“Wij honoreren geen intrekkingverzoeken vanwege de willekeur. Juist dat laatste willen wij voorkomen door een pakket aan maatregelen uit te voeren op de relevante Natura 2000 gebieden. Daar zijn wij al mee bezig vanuit de gebiedsanalyses die zijn opgesteld in 2017 en eendaags geüpdatet zullen worden, maar ook vanuit de gebiedsgerichte aanpak per Natura-2000 gebied waar met een specifieke aanpak de problemen in de gebieden worden behandeld. Dat dit tijd vergt om op te stellen zal een ieder kunnen beamen. Verschillende disciplines op rijks- en provinciaal niveau zijn bezig om deze aanpak vorm te geven. Daar past een willekeurige intrekking niet in en voorts levert zo'n individuele intrekking ook niet de ruimte op die nodig is om structureel tot een verbetering te kunnen komen.”

Onze reactie:

Het project waarvoor intrekking wordt gevraagd heeft al sinds 2004 grote hoeveelheden stikstof illegaal uitgestoten en heeft aantoonbaar een Nbw vergunning onrechtmatig verkregen. Door de toename (OR van 2,98 mol/ha/j is toebedeeld) van de stikstofdepositie die is vergund in de natuurvergunning waarvan om intrekking is verzocht, draagt de vergunning bij aan een verdere aantasting van verschillende voor stikstof gevoelige habitat-typen in omliggende Natura2000-gebieden en elders. Het is evident dat daardoor niet uitgesloten kan worden dat het project significante effecten veroorzaakt. Immers, juist omdat het project significante effecten zou kunnen veroorzaken, moest men de natuurvergunning aanvragen, waarvan nu om intrekking wordt verzocht. En het is ook evident, gelet op de PAS-uitspraak ECLI:NL:RVS:2019:1603, dat met de beoordeling op basis van het PAS die in de vergunning is gemaakt, niet is zeker gesteld dat het project geen significante effecten veroorzaakt en de natuurlijke kenmerken niet kan aantasten.

De situatie in de omliggende Natura 2000 gebieden van Hoekstraat 14 en Hoekstraat 16 is de afgelopen 5 jaren verslechterd; ten tijde van het bestreden besluit is er in bijna alle Natura 2000 gebieden een hogere hoogste achtergronddepositie t.o.v. de hoogste achtergronddepositie ten tijde van de verleende Nbw vergunning in juni 2016.

Zie de schermuitdraaiën (**bijlage 25**) voor Natura 2000-gebieden, waaruit blijkt dat er geen enkele verbetering zit in de stikstofdepositie ten tijde van de vergunningverlening t.o.v. de huidige toestand van de diverse voor stikstof gevoelige habitats:

- Oeffelstermeent
- Sint Jansberg
- Maasduinen
- Zeldersche Driessen
- Boschhuizerbergen
- Deurnsche Peel & Mariapeel

Wij zijn van mening dat in dit geval ook artikel 5.4, tweede lid, van de Wet natuurbescherming van toepassing is. U bent gehouden de vergunning Wet natuurbescherming voor de veehouderij op het adres Hoekstraat 14 / 16 te Rijkevoort in te trekken, omdat dat nodig is ter uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de Hrl. Dit artikel bepaalt dat passende maatregelen moeten worden getroffen om verslechtingen of significante verstoringen van de Natura 2000-gebieden te voorkomen. Zoals blijkt uit de Aerius berekening (**bijlage 14**, pagina 12), heeft het bedrijf een significant negatief effect op de Natura 2000-gebieden in zijn omgeving. Daar komt bij dat de stikstofdepositie in al deze natuurgebieden al ver boven de kritische depositiewaarde ligt, en deze overschrijding van de KDW is zelfs na de vergunningverlening van 6 juni 2016 nog verder toegenomen. Wij zijn van mening dat er in dit geval geen ruimte is voor een afweging

van de belangen van de Natura 2000-gebieden enerzijds en de belangen van de vergunninghouder anderzijds. Het intrekken van de vergunning is de enige passende maatregel om verdere verslechtering van de Natura 2000-gebieden te voorkomen.

In het bestreden besluit geeft u aan dat de problemen in de Natura2000 gebieden met een gebiedsgerichte aanpak zullen worden aangepakt maar dat dit tijd vergt. Verschillende disciplines op rijks- en provinciaal niveau zijn bezig om deze aanpak vorm te geven. De RvS heeft in een uitspraak op 20 januari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:71) geoordeeld dat de overheid een pakket of programma voor stikstofmaatregelen in uitvoering moet hebben, dat afdoende is om de stikstofproblemen op de betreffende Habitats op te lossen, en dat anders het intrekken van een Nbw vergunning een passende maatregel is.

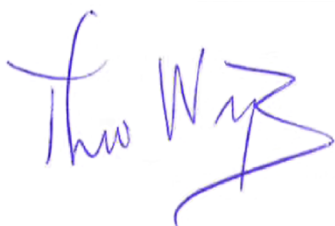
Zoals u stelt moeten de passende maatregelen nog worden vormgegeven. Wij vinden dat de zwaar overbelaste, voor stikstof gevoelige Habitats in diverse Natura 2000-gebieden daarop niet kunnen wachten en dat u op 27 mei 2021 had moeten overgaan tot het intrekken van het op 6 juni 2016 verstrekte toestemmingsbesluit.

Overigens is er geen sprake van willekeur wanneer uw College ons verzoek inwilligt. Uit vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkt dat er geen sprake is van willekeur wanneer wordt opgetreden na een verzoek om handhaving terwijl er in vergelijkbare omstandigheden niet wordt opgetreden. Zie bijvoorbeeld ECLI:NL:RVS:2014:1982 (r.o. 2.4) en ECLI:NL:RVS:2020:1410 (r.o. 4.1). De Afdeling oordeelt dat het bestuursorgaan na een verzoek om handhaving een afweging moet maken in het individuele geval, waarbij de belangen van de verzoeker worden betrokken. Leidt de naar aanleiding van een verzoek van een belanghebbende uitgevoerde beoordeling tot het nemen van een sanctiebesluit, dan levert dat op zichzelf geen strijd met het gelijkheidsbeginsel op ten opzichte van gevallen waarin niet om handhaving is verzocht en geen sanctiebesluit is genomen. In die gevallen doet zich immers niet de omstandigheid voor dat een verzoek is gedaan waarmee in de bestuurlijke afweging rekening moet worden gehouden. Deze redentatie is ook van toepassing op ons verzoek om intrekking: een intrekkingbesluit levert geen strijd met het gelijkheidsbeginsel op ten opzichte van gevallen waarin niet om intrekking is verzocht en geen intrekkingbesluit is genomen.

Wij verzoeken u uw bestreden besluit te herzien en alsnog over te gaan tot intrekking van de op 6 juni 2016 verleende Nbw vergunning. Wij wijzen u er nogmaals op dat u in uw aanvraagformulier (**bijlage 1**, pag. 7, punt 4.3) heeft staan dat **“de vergunning onverwijld wordt ingetrokken indien de aanvrager (...) in het kader van de aanvraag van deze vergunning onjuiste gegevens heeft verstrekt.”**

Wij hopen spoedig uw nieuwe besluit op ons verzoek te mogen vernemen, waarvoor onze dank.

Hoogachtend,

Theo Wijnhoven, voorzitter

Jan Reijnen, secretaris

Bijlagen:

Bijlagen 01 t/m 19 : zie intrekingsverzoek van 28 januari 2021

20. Brief aan GS Limburg ontwerpbesluit afwijzing Nbw vergunning d.d 30 november 2015

21. Vergunning Fase 1, Hoekstraat 14, d.d. 20 juli 2020 (pag. 1 t/m 6 en 17)

22. Mail van GS Limburg voor verklaringen feitelijke uitstoot d.d. 05 oktober 2015

23. A2C Accountantsverklaring dieren aantallen, d.d. 28 september 2015

24. Beleidsregel PAS Segment 2, Provincie Noord-Brabant

25: Schermuitdraaien diverse belaste Natura 2000-gebieden